rów przywiezionych w celu uszlachetniania czynnego nie powstaje, jeżeli towary te są:

1) materiałami pochodzącymi w rozumieniu umowy międzynarodowej, a umowa ta przewiduje zakaz zwrotu lub zwolnienia z cła materiałów niepochodzących,
2) materiałami pochodzącymi lub materiałami niepochodzącymi w rozumieniu umowy międzynarodowej, a umowa ta nie przewiduje zakazu zwrotu lub zwolnienia z cła tych materiałów.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 listopada 1997 r. w sprawie określenia wypadków, w których nie powstaje dług celny (Dz. U. Nr 144, poz. 966 i z 1998 r. Nr 164, poz. 1176).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*

646

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 30 czerwca 1999 r.

w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od osób fizycznych.

Na podstawie art. 22 § 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządza się zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych od dochodu stanowiącego nadwyżkę pomiędzy wartością rynkową akcji objętych przez osoby uprawnione na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki a wydatkami poniesionymi na ich objęcie.

§ 2. Zaniechanie, o którym mowa w § 1, nie ma zastosowania do dochodu uzyskanego przez osoby uprawnione ze zbycia akcji.

§ 3. Zaniechanie ma zastosowanie do dochodów uzyskanych w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 31 grudnia 1999 r.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*

647

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 19 czerwca 1999 r.

w sprawie ochrony przez specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne terenów komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej.

Na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740 i z 1999 r. Nr 11, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe zasady ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych resortu obrony narodowej przez specjalistyczne uzbrojone formacje ochronne przedsiębiorców, o których mowa w art. 2 pkt 7 i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 22 sierpnia 1997 r. o ochronie osób i mienia (Dz. U. Nr 114, poz. 740 i z 1999 r. Nr 11, poz. 95), zwanej dalej „ustawą".

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

1) komórkach i jednostkach organizacyjnych — rozumie się przez to komórki i jednostki organizacyjne, o których mowa w § 3 ust. 1 i § 5 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lutego 1999 r. w sprawie nadania statutu Ministerstwu Obrony Narodowej (Dz. U. Nr 29, poz. 267),
2) terenach komórek i jednostek organizacyjnych — rozumie się przez to nieruchomości pozostające w trwałym zarządzie lub wykorzystywane na podstawie innych tytułów prawnych przez komórki i jednostki organizacyjne,
3) dowódcach jednostek wojskowych — rozumie się przez to również komendantów, dyrektorów, szefów jednostek organizacyjnych, o których mowa w pkt 1,
4) jednostkach wojskowych — rozumie się przez to także komórki i jednostki organizacyjne, o których mowa w pkt 1,

5) przedsiębiorcy — rozumie się przez to przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 2 pkt 7 ustawy.

§ 3. Dowódca rodzaju Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub dowódca Garnizonu Warszawa, na wniosek dowódcy jednostki wojskowej, podejmuje decyzję o zaangażowaniu przedsiębiorcy do ochrony terenów komórek lub jednostek organizacyjnych, obiektów lub urządzeń wojskowych.

§ 4. Warunkiem zaangażowania w jednostce wojskowej przedsiębiorcy jest wprowadzenie stosownych zmian do jej etatu oraz przydzielenie środków finansowych.

§ 5. Po ogłoszeniu mobilizacji lub wprowadzeniu stanu wojennego ochronę terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych przejmują od przedsiębiorcy wojskowe pododdziały ochrony i obrony obiektów.

§ 6. 1. Zakres i przedmiot działania specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej określa się w umowie zawartej pomiędzy dowódcą jednostki wojskowej a przedsiębiorcą oraz w „Instrukcji ochrony", opracowanej przez tego przedsiębiorcę przy udziale przedstawiciela jednostki wojskowej. Instrukcję podpisują dowódca jednostki wojskowej i przedsiębiorca.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać zakres i przedmiot ochrony, a w szczególności:

1) wskazanie terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych podlegających ochronie,

2) zobowiązanie przedsiębiorcy do strzeżenia przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem powierzonego mienia wojskowego,

3) uprawnienie przedsiębiorcy do kontroli dokumentów uprawniających do wstępu, wjazdu i przebywania na terenach komórek i jednostek organizacyjnych lub w obiektach wojskowych, wynoszenia lub wywożenia mienia oraz uniemożliwienia nielegalnego wejścia osób postronnych na tereny komórek i jednostek organizacyjnych oraz do obiektów chronionych,

4) zakres i sposób prowadzenia kontroli wykonywania zadań ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych przez pracowników ochrony specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej prowadzonych przez przełożonych oraz osoby określone w odrębnych przepisach, posiadające upoważnienia do kontroli stanu ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych.

3. W umowie określa się także:

1) podległość pracowników ochrony,

2) uprawnienia osób funkcyjnych jednostki wojskowej oraz służb dyżurnych w stosunku do pracowników ochrony,

3) szczegółowe zasady odpowiedzialności przedsiębiorcy i pracowników ochrony za powierzone ochronie mienie,

4) sposób ochrony tajemnicy państwowej i służbowej przez pracowników ochrony,

5) obowiązek przekazania dowódcy jednostki wojskowej przez przedsiębiorcę wykazu wszystkich pracowników ochrony zatrudnionych wyłącznie na podstawie umowy o pracę i przewidzianych do ochrony terenu, obiektu lub urządzenia wojskowego.

4. Instrukcja ochrony terenu komórki lub jednostki organizacyjnej, obiektu lub urządzenia wojskowego, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać:

1) charakterystykę ochranianego terenu komórki lub jednostki organizacyjnej, obiektu lub urządzenia wojskowego,

2) cel ochrony,

3) system ochrony,

4) obowiązki dowódcy ochrony i pracowników ochrony,

5) zakres ochrony fizycznej terenu komórki lub jednostki organizacyjnej, obiektu lub urządzenia wojskowego,

6) tabelę posterunków,

7) zadania i obowiązki pracowników ochrony oraz patroli,

8) imienny wykaz przełożonych pracowników ochrony specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej, którymi są:

a) przedsiębiorca,

b) dowódca ochrony terenu, obiektu lub urządzenia wojskowego, wyznaczony ze składu specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej,

9) sposób postępowania pracownika ochrony specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej w przypadku ujawnienia przestępstwa lub wykroczenia albo w razie zwiększonego zagrożenia ochranianego terenu, obiektu lub urządzenia wojskowego oraz w przypadku zaistnienia kradzieży, pożaru lub innych zdarzeń losowych,

10) sposób powiadamiania przez przełożonych, o których mowa w pkt 8, dowódcy jednostki wojskowej oraz właściwego wojskowego organu porządkowego określonego w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 28 maja 1992 r. w sprawie wojskowych organów porządkowych oraz składu służby garnizonowej (Dz. U. Nr 47, poz. 212) — w przypadku ujawnienia przestępstwa lub wykroczenia albo w razie zwiększonego zagrożenia ochranianego terenu, obiektu lub urządzenia wojskowego oraz w przypadku zaistnienia kradzieży, pożaru lub innych zdarzeń losowych,

11) wyciągi z ustaw i innych dokumentów normatywnych dotyczących warunków i sposobów postępowania pracowników ochrony przy użyciu broni palnej oraz stosowaniu środków przymusu bezpośredniego,

12) wykaz osób upoważnionych do otwierania lub wchodzenia do poszczególnych obiektów i pomieszczeń podlegających ochronie — opracowany przez jednostkę wojskową,

13) wzory upoważnień, przepustek, plomb i odcisków pieczęci — opracowane przez jednostkę wojskową,

14) instrukcję o udzielaniu pierwszej pomocy medycznej,

15) sposób alarmowania, ostrzegania i powiadamiania.

§ 7. Podczas wykonywania zadań ochrony terenów komórek i jednostek organizacyjnych, obiektów i urządzeń wojskowych pracownicy ochrony specjalistycznych uzbrojonych formacji ochronnych są uprawnieni do legitymowania i ujęcia osób oraz użycia broni palnej i stosowania środków przymusu bezpośredniego, o których mowa w art. 36 ust. 1 ustawy. Z uprawnieniami tymi zapoznaje się stany osobowe jednostki wojskowej lub obiektu wojskowego chronionego przez przedsiębiorcę.

§ 8. Dowódca jednostki wojskowej jest obowiązany:

1) udostępnić przedsiębiorcy:

a) pomieszczenia na potrzeby wykonywania zadań ochronnych, pomieszczenia socjalne dla pracowników ochrony oraz punkt doraźnej pomocy medycznej, zabezpieczający daną jednostkę wojskową,

b) środki łączności do powiadamiania i alarmowania o zaistniałych zdarzeniach oraz

2) zapewnić niezbędne oświetlenie obiektów oraz ich właściwe zabezpieczenie przeciwpożarowe.

§ 9. Przedsiębiorca jest obowiązany posiadać następujące dokumenty:

1) instrukcję ochrony terenu komórki lub jednostki organizacyjnej, obiektu lub urządzenia wojskowego,

2) plan ochrony komórki lub jednostki organizacyjnej, obiektu lub urządzenia wojskowego — opracowany graficznie przez dowództwo jednostki wojskowej przy udziale przedstawiciela formacji i podpisany przez dowódcę jednostki wojskowej oraz przedsiębiorcę,

3) książkę raportów lub meldunków specjalistycznej uzbrojonej formacji ochronnej,

4) książkę ewidencji kluczy (w zależności od potrzeb),

5) książkę wydawania kluczy (w zależności od potrzeb),

6) wykazy telefonów alarmowych i służbowych,

7) spis wyposażenia pomieszczeń służbowych i socjalnych wykorzystywanych przez przedsiębiorcę.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *J. Onyszkiewicz*

648

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 28 czerwca 1999 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad tworzenia, działania i finansowania warsztatów terapii zajęciowej.

Na podstawie art. 10 ust. 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. Nr 123, poz. 776 i Nr 160, poz. 1082, z 1998 r. Nr 99, poz. 628, Nr 106, poz. 668, Nr 137, poz. 887, Nr 156, poz. 1019 i Nr 162, poz. 1118 i 1126 oraz z 1999 r. Nr 49, poz. 486) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 sierpnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad tworzenia, działania i finansowania warsztatów terapii zajęciowej (Dz. U. Nr 118, poz. 764) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 3 w ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przedstawiciel:

a) powiatowego centrum pomocy rodzinie, zwanego dalej «centrum pomocy»,

b) jednostki zamierzającej zorganizować warsztat lub prowadzącej warsztat;"

2) w § 4:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oddział Funduszu, w terminie 14 dni od daty przedstawienia projektu, o którym mowa w § 3 ust. 1, po stwierdzeniu zgodności projektu zorganizowania warsztatu z celami i zasadami działania oraz po weryfikacji przedstawionych preliminarzy, składa projekt właściwemu miejscowo staroście do akceptacji w terminie 30 dni od daty jego złożenia.",

b) dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Oddział Funduszu, po uzyskaniu od starosty akceptacji projektu zorganizowania warsztatu, podejmuje decyzję o finansowaniu warsztatu w wysokości i na warunkach określonych w umowie zawartej z jednostką organizującą warsztat.",